

τις κυττάζῃ, τὸσον καθαρώτερον θέλει διακρίνει τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ σφάλματα καὶ ἀνευρίσκει τὰς ἀμαρτίας του, καὶ τοῦτο θέλει τὸν κρατεῖ τεταπεινωμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ὁδηγεῖ νὰ περιπατῇ ταπεινοφρόνως καὶ μὲ πρᾶτότητα ἔμπροσθεν τῶν φίλων καὶ συμπολιτῶν του.

Ἐὰν κυττάξετε οἱ, ἀκριθὰ μου τέκνα, εἰς τὸν καθρέπτην τοῦτον, δὲν θέλετε ἶδει τὰ πρόσωπά σας, ἀλλὰ τὴν καρδίαν σας· διότι μόνον τὴν μορφήν καὶ κατὰσταῖν τῆς καρδίας ἀντανακλᾷ ὁ καθρέπτης οὗτος. Εἶναι δ' ἀδιάφορον ἐντελῶς ἂν ᾔσθε ὥραῖοι ἢ ἀσχημοί, μαῦροι ἢ λευκοί, ἂν ἡ καρδία σας ᾔναι εὐθεῖα καὶ καθαρά.

Δεήθητε δὲ τοῦ Κυρίου, ὅστις δύνάται νὰ μεταβάλῃ τὰς καρδίας ὅλων, νὰ κάμῃ σὰς καὶ τοὺς ταλαιπώρους εἰδωλολάτρας εὐθεῖς καὶ καθαρὸς διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τότε θέλετε εἶσθαι ἀληθῶς ὥραῖοι.

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΥΠΟΜΟΝΗΣ.

Ἐλέφας τις ἐν Καλκούτῃ τῆς Ἰνδικῆς ἐπάσχαν ἀπὸ ὀφθαλμῖαν, ἥτις τὸν κατέστησεν ἐντελῶς τυφλόν. Ὁ κύριός του, εἰς τὸν ὅποιον ὁ ἐλέφας ὅστις ἦτο πολὺ ἱχρήσιμος, προσεκάλεσεν ἄγγλον τινα ἱατρὸν νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ ἰδοὺ ἂν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τι πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ.

Ὁ ἱατρὸς ὑπῆγεν, ἐξέτασε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ζώου, καὶ εἶπεν, ὅτι ἐνόμιζεν, ὅτι, ἂν ἐφηρμόζετο ἡ αὐτὴ θεραπευτικὴ μέθοδος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἐλέφαντος, ἥτις ἦτο ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνους ὀφθαλμοῖς, τὸ ζῶον θὰ ἀπέκτα τὴν δρασίμ του.

Ὁ ἰδιοκτήτης ἔστρεψε καὶ ὁ ἐλέφας διετάχθη νὰ πλαγιάσῃ ὅπερ ἔπραξε μὲ τὴν συνήθη του εὐπειθειαν. Εὐθὺς δὲ, ἅμα ὁ ἱατρὸς ἐφήρμωσε τὸν νιτρικὸν ἄργυρον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ὁ πτωχὸς ἐλέφας ἐξέβαλε τρομερὰς οἰμωγὰς ἐκ τοῦ υπερβολικοῦ πόνου, τὸν ὅποιον ἡ καυτηρίασις τῷ ἐπροξένησεν, ἀλλὰ δὲν ἐσάλευσεν ἐκ τῆς θέσεώς του.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καυτηρίασεως ἦτο θαυμάσιον. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἤρχισαν νὰ καλλιστερεύουν καὶ ὁ ἐλέφας νὰ βλέπῃ ἐν μέρει· τοῦτο δὲ τὸν εὐχαρίστησε τὰ μέγιστα. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ὅτε ὁ ἱατρὸς ὑπῆγεν εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ, ἅμα ἤκουσε τὴν φωνήν του, ἐπλαγιάσε μόνος του, ἔθεσε τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς, ἐμάζευσεν τὴν προδοσκήδα του, ἐπῆρε μίαν βαθεῖαν ἀναπνοήν, ὡς ἄνθρωπος, ὅστις ἐμελλε νὰ ὑποστῇ σημαντικὴν ἐγχείρισιν, ἐξέφερεν ἀνεστεναγμὸν ἀνακουφίσεως, ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ καυτηρία-

σις, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τῆς προδοσκήδος καὶ ἄλλων μορφασμῶν τοῦ προσώπου ἐφάνερωνεν, ὅτι ἐπεθύμει νὰ δεῖξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του!

Ὅποια συναίσθησις εὐγνωμοσύνης! Ὅποιον μᾶθημα ὑπομονῆς διὰ πολλὰ παῖδια καὶ ἀκόρη ἡλικιωμένους, οἵτινες οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον πόνον θέλουν νὰ ὑποφέρωσι!

ΜΟΝΟΝ ΔΥΟ.

Μόνον δύο ὁδοὶ ὑπάρχουσιν — ἡ μία πλατεῖα καὶ ἡ ἑτέρα στενὴ — ἡ μία φέρει εἰς ἀπώλειαν, ἡ ἄλλη εἰς ζωὴν. Πολλοὶ βαδίζουσι διὰ τῆς μιᾶς, ὀλίγοι διὰ τῆς ἑτέρας.

Κατ' ἀνθρωπίνην ἰδέαν πολλὰ ὑπάρχουσιν εἰδὴ κοινωνιῶν, πολλὰ τάξεις, πολλὰ θρησκείαι καὶ πολλὰ αἵρέσεις. Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁμῶς μόνον δύο, — ἡ δικαία καὶ ἡ πονηρά — ὁ σίτος καὶ τὸ ἄχυρον — ἡ ζῶσα καὶ ἡ νεκρά.

Μόνον δύο θάνατοι ὁ τοῦ δικαίου καὶ ὁ τοῦ πονηροῦ.

Μόνον δύο μέρη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, — τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τὸ πρὸς τὰ ἀριστερά· καὶ μόνον τὰ δύο ταῦτα — Οἱ πρὸς τὰ δεξιὰ θὰ ᾔναι οἱ εὐλογημένοι. «Ἐλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου.» Οἱ ἐξ εὐωνόμων θὰ ᾔναι οἱ κατηραμένοι. «Ἀπέλθετε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι.»

Πάντες πρέπει νὰ ἐμφανισθῶσιν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ ἵνα λάβωσι κατὰ τὰ πεπραγμένα ἐν τῷ σώματι, εἴτε ἀγαθὰ εἶναι εἴτε κακά.

Ἐῖθε πάντες οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται ν' ἀκολουθήσουσιν τὴν καλὴν ὁδόν, ἵνα εὐρεθῶσιν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Κριτοῦ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΗΣ.

Ἡ μικρὰ γωνία τῆς Γῆς, ἥτις κεῖται μετὰ τῆς Μεσογείου θαλάσσης πρὸς Δυσμὰς, τοῦ Εὐφράτου πρὸς Ἀνατολὰς, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πρὸς Ἀρχτὸν καὶ τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου πρὸς Νότον ὑπῆρξε θέατρον τῶν σπουδαιοτάτων συμβάντων τῆς Γῆς μας καὶ ὅλου τοῦ Σύμπαντος.

Εἰς αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τοὺς Πατριάρχας, τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς Προφῆτας. Εἰς αὐτὴν ἐγεννήθη, ἔζησεν, ἀπέθανε καὶ ἀναλήφθη ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Εἰς αὐτὴν ἤρξατο καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξηπλώθη ὁ Χριστιανισμὸς, καὶ εἰς αὐτὴν ἐγένοντο τὰ μέγιστα θαύματα ὅσα ποτε ἐγένοντο ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

ἔχει δὲ εἰς τὴν Γραφὴν διάφορα ὀνόματα· καλεῖται *Γῆ Χαναάν*, διότι οἱ πρῶτοί της κάτοικοι ὀνομάζοντο Χαναναῖοι, ἐκ τοῦ τετάρτου οὐοῦ τοῦ Χάμ, ὅστις ὠνομάζετο Χαναάν.

Γῆ τῆς ἐπαγγελίας, διότι αὐτὴν ὑποσχέθη ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ κληρονομίαν εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ τοὺς ἀπογόνους του, ὅταν τὸν ἐκάλεσε νὰ ἀφήσῃ τὴν πατρίδα του Οὐρ τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς συγγενεῖς του καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

Γῆ Ἰσραήλ, ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ὅστις μετωνομάσθη Ἰσραήλ.

Ἀγία Γῆ, εἶναι ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἔδωκαν εἰς αὐτὴν οἱ Χριστιανοί.

Παλαιστίνη, εἶναι τὸ γεωγραφικόν της ὄνομα.

Η ΓΗ ΜΑΣ.

Ἡ Γῆ μας εἶναι μεγάλη καὶ στοργγύλη — ὁ γόρος της εἶναι εἰκοσι πέντε χιλιάδες μιλίων. Τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ἐπιφανείας της, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, καλύπτεται ἀπὸ θαλάσσας, μέρος δ' αὐτῆς εἶναι ξηρά.

Ἐν ἀρχῇ ἡ ξηρὰ ἦτο στεῖρα καὶ κατὰ ξηρος — ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶπε, καὶ ἀμέσως ἐκαλύφθη μὲ χλόην καὶ ἄνθη καὶ δένδρα καὶ οἶτον. Ἡ Γῆ ἦτο ποτε ἀκατοίκητος — οὐδὲν ζῶον ἔζη ἐπ' αὐτῆς — ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶπε καὶ τὰ ὕδατα ἐπληρώθησαν μὲ ἰχθύας· πτηνὰ δὲ ἐπέτων εἰς τὸν ἀέρα καὶ τετράποδα καὶ ἐρπετὰ περιπατούν καὶ ἐσύροντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· ἀλλ' οὐδὲν τούτων τῶν ὄντων ἦτο προικισμένον μὲ νοῦν. Τινὰ τούτων ἠδύνατο νὰ περιπατῇ, νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνουσι, ἄλλα νὰ κυλομβοῦν, ἄλλα νὰ πετοῦν, ἢ ν' ἀναρρῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων, ἀλλ' οὐδὲν νὰ συλλογίζεται.

Ἐλαβες τότε χῶμα ἐκ τῆς ἐδάφους καὶ ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον καὶ κατόπιν ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μυχτῆράς του καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ψυχὴν ζῶσαν. Ὁ ἄνθρωπος οὖτος ἠδύνατο νὰ ἐννοῇ καὶ νὰ συλλογίζεται περὶ Θεοῦ, ὠνομάζετο δὲ Ἀδάμ. Ἐκ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὁ Θεὸς ἔπλασε γυναῖκα, καὶ αὐτὴ δὲ ὡς καὶ ὁ Ἀδάμ, ἠδύνατο νὰ ἐννοῇ καὶ νὰ συλλογίζεται περὶ Θεοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ Ἀδάμ Εὐάν, εἴτε *ἀνδρίδα*, διότι ἐπλάσθη ἐκ τοῦ ἀνδρός.

Δύνασθε, σὲς ἀγαπητά μου τέκνα, νὰ συλλογίζεσθε περὶ Θεοῦ; Βεβαίως· δύνασθε. Ἐὰν ὠμίλουσι εἰς σκόλον, ἢ βοῦν, ἢ πρόβατον περὶ Θεοῦ· θὰ μὲ ἤκουεν, νομίζετε; θὰ μὲ ἐννοεῖ; Οὐχί.

Ἐὰν προσέφερον τροφὴν ἢ ποτὸν εἰς τινα σκύλον, θὰ τὰ ἐλάμβανε μὲ εὐχαρίστησιν, ἀλλὰ περὶ Θεοῦ δὲν θὰ μὲ ἐννοεῖ, ἐὰν τοῦ ὠμίλουσι ὀλόκληρον ἡμέραν· ὁ δὲ λόγος εἶναι, ὅτι ὁ σκύλος καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα ἔχουν σῶ-

μα, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ψυχὴν. Ἀλλὰ σὲς καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχετε καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν. Τὸ σῶμα δὲν συλλογίζεται, δὲν διακρίνει — ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ ὁποία ἐννοεῖ καὶ συλλογίζεται.

Παιδίον τι ἡρώτησέ ποτε τὴν μητέρα του «Ποῦς μὲ ἔκαμες; διότι κάποιος πρέπει νὰ μὲ ἔκαμε.» «Ἐγὼ, — εἶπεν ἡ μήτηρ.» «Σὲ δὲ ποῦς σὲ ἔκαμε;» ἐπανέλαβε τὸ παιδίον. «Ἡ μήτηρ μου,» — ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ. «Καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν μητέρα ἐκείνης κλ. ποῦς τὰς ἔκαμε; ποῦς ἔκαμε τὴν πρώτην γυναῖκα;» «Ὁ Θεὸς ἀπεκρίθη τελευταῖον ἡ μήτηρ.» «Λοιπὸν θὰ τὸν ἀγαπῶ, — εἶπε μειδιῶν τὸ παιδίον, διότι τοιούτοτρόπως μοὶ ἔδωκε τὴν καλὴν μου μητέρα!»

Τὸν Θεὸν πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν ὅλοι μας, διότι ὄχι μόνον. μᾶς ἔπλασε λογικοὺς καὶ ἁγίους, ἀλλὰ καὶ ἔστειλε τὸν Υἱόν του εἰς τὸν κόσμον νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὰ κακὰ ἐπακόλουθά της, ἀφοῦ ἡμαρτήσαμεν, καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ μᾶς δεχθῇ, συγχωρήσῃ καὶ μᾶς χαρίσῃ, αἰώνιον ζῶην διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

— *Εἴσαι πτωχός;* ἐλθὲ εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ θὰ σὲ κάμῃ πλούσιον αἰωνίως.

Εἴσαι ἀσθενής; Ἐλθὲ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ θὰ σὲ θεραπεύσῃ ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν σου.

Εἴσαι τεθλιμμένος; Ἐλθὲ καὶ σὺ εἰς αὐτὸν καὶ θὰ ἐξαλείψῃ πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Αἰσθάνεσαι τὸ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν σου; Ἐλθὲ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ θὰ σὲ τὸ ἀραιρῇ.

Φοβεῖσαι καὶ τρέμεις τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καὶ τῆς κρίσεως; Ἐλθὲ καὶ τοῦτο θὰ μεταβληθῇ εἰς λαμπρὰν πρωτὴν ζωὴν καὶ δόξης.

ΙΔΙΚΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΙΔΙΚΟΝ ΣΟΥ.

«Ὁ, τι ἡμῖν ἔως τώρα — μὲ τὰ ἄπειρα δεινά μου»

Καὶ μ' αὐτὸν τὸν θάνατόν με — εἶναι ὀλα-ιδικά μου.

«Ὁ, τι πάλιν εἶμαι τώρα — καὶ μ' αὐτὴν τὴν σωτηρίαν»

Εἰς τὴν σὴν, Δημιουργέ μου, χρεωστῶ εὐεργεσίαν.

«Α! Ὅποια ἀθλιότης; ἦτο πρῶτον ἡ ζωὴ μου,

Πᾶσα συμφορὰ καὶ θλίψις ἦτο ὅλως ἰδική μου.

Τὰ καλὰ δὲ, ὦ Θεέ μου, ὅσα ἀπολαύω τώρα

Ἀνεκτίμητα τῶν θαίων οἰκτρυμῶν σου εἶναι δῶρα.

Μ' ἔκαμε τὸ ἔλεός σου νὰ ἰδῶ τὴν ἁμαρτίαν

Καὶ μὲ συντριβὴν καρδίας νὰ ζητῶ τὴν σωτηρίαν,

Ἐπὶ γῆς ὅσον ὑπάρχω ἐπὶ σὲ πάντα ἐλπίζω,

Πᾶσαν δὲ πεποιθήσιν μου ἐπὶ τὸν Χριστὸν βασιζώ.